

familiefeest (oud zijn moet je leren)

zij zaten er altijd tussen, kleedden zich
speciaal voor de gelegenheid,
je rook de zorg die ze besteedden
aan hun aanwezigheid, maar nu
ontbreken ze, en het verwondert me,
ik mis ze, mis de witte koppen
die ik totaal onsterfelijk had geacht

wel hangen hier dezelfde wangen,
kijken gelijke ogen rond, zijn zielsvertrouwd
stemmen, houdingen, gebaren, (dus dat
is wat families bij elkaar bewaren)
en ook zie ik wie wij zijn, wij,
met de steeds loshangender gezichten, wij
zijn de nieuwste lichtung van de ouderdom

en het is wachten op de volgende
die zich dan mijmerend afvraagt
waar we nou toch gebleven zijn,
we hoorden er zo volledig bij -
wij zitten dan nog wel in hoofden
maar nooit meer
op een stoel

Nette Menke

Eervolle vermelding LiteratuurPrijs Zeist 2022